

N:o 159.

Af herr G. A. Wändahl, om skrifvelse till Kongl. Maj:t om ändring i taxan på arfvode för landtmäteriförrättningar den 8 februari 1867.

Kongl. taxan på arfvode för landtmäteriförrättningar den 8 februari 1867 § 19 mom. 2 stadgar bland annat: »För landtmäteriförrättningar å ecklesiastika boställen betalas i allt såsom af enskilda jordegare; dock att boställsinnehafvaren endast vidkännes $\frac{1}{6}$ af boställets andel i hela förrättningskostnaden och öfrige $\frac{5}{6}$ med kyrkans eller församlingens medel betalas».

Att detta stadgande vid prestbol, hvartill höra betydliga skogsareal, kan åsamka sockenborna en oegentlig, onödig och dryg tunga vill jag tillåta mig framhäfva genom ett detta år i min hemort inträffadt exempel:

Å Torps sockens prestbols skog utgörande cirka 4,300 tunnland, som man och man emellan uppskattas till ett saluvärde af 4- å 500,000 kronor, har föranstaltats en afverkning för denna vinter af cirka 7,000 träd, hvarför vid i höst hållen auktion betingats en salusumma af cirka 24,000, som fördelas mellan kyrkoherden och konsistorium; för att få denna mot föregående åren större afverkning till stånd har aktats nödigt att anlita landtmäteriförrättning i och för råliniers uppgående etc.; och har kostnaden, uppgående till cirka 700 kronor, drabbat församlingsborna, enär kyrkan saknar kassa.

I förbigående må nämnas, att ifrågavarande boställsskog enligt §§ 23 och 27 af kongl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 29 juni 1866 är stäld under domänstyrelsens förvaltning.

Mig synes att här vid lag egentligen bestämmelsen i sistnämnda kongl. förordning § 24: »Af boställsskogs afkastning gäldas i främsta rummet kostnaden för dess skötsel» borde kunna komma till tillämpning, men är landtmäterikostnaden i ofvannämnda fall nu emellertid af vederbörande utkräfd hos Torps församling.

Som, och isynnerhet i Norrland, vid flera prestbol i riket ett likartadt förhållande torde kunna komma att uppstå, och en ändring härutinnan väl torde öfverensstämma med rättvisans och billighetens kraf, får jag, under anhållan om att hos blifvande utskott få genom intyg från vederbörande precisera mina sifferuppgifter, föreslå

att Riksdagen besluter en skrifvelse till Kongl. Maj:t om ändring i motionens anda af förstnämnda paragraf i landtmäteritaxan.

Stockholm den 29 januari 1888.

Gust. Ad. Wändahl.
